

[Bjørn Elmquist]

område har ressourceproblemer. Det er bl.a. os her i folketinget, der har ansvaret derfor. Derfor er det helt klart, at der må være nogle praktiske regler for, hvordan man skal administrere straffebestemmelserne på dette område, og hvordan sanktionerne skal være, og det må være naturligt, at der, når det drejer sig om værdigrænser, finder en jævnlig ajourføring sted.

Derimod synes jeg nok, det er uheldigt, at vi i sin tid nedsatte strafferammerne for berigelsesforbrydelser; det var i sommer. Det anfører justitsministeren i sin redegørelse som en af årsagerne til, at der finder en ajourføring af beløbsgrænserne sted på dette område. Det må vi jo fastslå som et faktum, og de af os, der stemte imod det i sommer, kan jo beklage det, men der var et folketingsflertal, der gennemførte det. Så må vi sige, at det er lov, og politiet må jo administrere i henhold til de love, der er blevet vedtaget herinde.

Så alt i alt kan vi i venstre ikke støtte forslaget til folketingsbeslutning.

Ebba Strange (SF):

Jeg skal på socialistisk folkepartis vegne afvise forslaget. Jeg synes, det er sjældent, at vi ser rigsadvokaten i rollen som den, der er med til at neddæmpe kriminaliseringen af småforbrydelser, og jeg skal hilse velkommen, at vi har fået denne meddelelse fra rigsadvokaten. Det bliver altså ikke med vores hjælp, fremskridtspartiet får dette forslag igennem.

Jeg vil godt sige om butikstyverier generelt, at de i meget høj grad opstår, fordi forretningerne frister, stiller varerne frem på en måde, så det for børn og unge mennesker og andre letsindige sjæle er meget nemt at komme til at forgribe sig på dem. Jeg synes ikke, at der er nogen grund til at gøre straffen for gemene butikstyverier større, end den er i forvejen.

Nør Christensen (CD):

Indledningsvis vil jeg på min gruppes vegne give udtryk for en vis forståelse for dette beslutningsforslags fremsættelse. Forståelsen skal ses på baggrund af det voldsomme antal straffelovsovertrædelser, der er konstateret og registreret i 1981. Tallet var ikke mindre end

407.517, en udvikling, som hverken kan eller må fortsætte.

Hvordan kan en sådan udvikling stoppes? Først og fremmest ved risikoen for opdagelse, og den er jo ikke blevet mindre på grund af statsadvokatens skrivelse. Jeg tror, at denne risiko er meget væsentlig. Den person, som herefter bliver standset i butikken, ført til kontoret, afhentet af kriminalpolitiet med efterfølgende afhøring, skal vist være lidt mere end hårdhudet for igen at vove et forsøg. Hertil kommer, at vi må tænke på, at kleptomaner ligesom unge forsøger sig med butikstyveri. Jeg er overbevist om, at der ikke er mange gengangere.

På ét område har forslagsstillerne ikke ret. Der foreligger ikke nogen afkriminalisering i juridisk forstand. Det er da muligt, at almindelige mennesker tror, at der foreligger en afkriminalisering, men jeg vil gerne understrege, at det er ukorrekt, når man hævder dette. Butikstyveri er altså fortsat strafbart, og politiet behandler stadig væk disse sager normalt. Det, statsadvokatens skrivelse går ud på, er selve sanktionen. Praksis videreføres med andre ord. Skulle statsadvokatens skrivelse af 16. august 1982 give anledning til en væsentlig stigning, er CD meget villig til at se på forholdene, idet det ikke kan være meningen, at der skal afkriminaliseres i en grad, der gør det endnu sværere at drive forretning hertilands. Vi må gerne lære af historien. Jeg tror, at det var Romerriget, der gik i forfald på grund af afkriminalisering af både det ene og det andet.

En holdningsændring på området er ønskelig og væsentlig. Jeg tænker her bl.a. på Danmarks Radio, der i en række udsendelser har udvist en erhvervsfjendtlig holdning. Vi vil fra CDs side gerne understrege den private ejendomsret. Tyveri skal ikke anvendes som et middel i klassekampen. En række udsendelser i Danmarks Radio har på det nærmeste opmuntret til butikstyveri bl.a. med den begrundelse, som også fru Ebba Strange var inde på, at varerne udstilles så fristende, at børn og unge ikke kan modstå det. Det er en, hvis jeg skal sige det mildt, noget løjerlig holdning, fru Ebba Strange giver udtryk for, og jeg skal igen udtrykke mig mildt, når jeg siger, at jeg er vildt uenig med fru Ebba Strange.

Indledningsvis gav jeg udtryk for en behersket forståelse. Det skal forstås sådan, at